

Abstrakt

Trestný čin krádeže podle § 205 trestního zákoníku

Tato diplomová práce se zaměřuje na trestný čin krádeže dle ustanovení § 205 trestního zákoníku. Krádež je dlouhodobě nejvíce páchaným trestným činem vůbec. Proto je možné si myslet, že jednou z příčin tak vysoké četnosti může být její nedostatečná úprava v trestním zákoníku. Z tohoto důvodu bylo cílem této diplomové práce popsat a zhodnotit její vývoj a navrhnout případné změny. Práce zahrnuje také komparaci se zahraniční úpravou a rozsáhlou práci se soudní judikaturou, která se značnou měrou podílela na dotváření jednotlivých znaků skutkové podstaty.

Práce je členěna do pěti kapitol a dalších podkapitol. Úvodní kapitola je věnována zařazení krádeže do systému majetkových trestných činů. Dále jsou uvedeny dřívější názory na ochranu vlastnictví jako takového a také to, jak je vlastnictví chráněno v dnešní době.

Druhá kapitola popisuje, hodnotí a srovnává historický vývoj právní úpravy krádeže s aktuální úpravou a to zejména na českém území. V této kapitole je rozebráno, jak rozdílný byl náhled na ochranu majetku a vlastnictví v průběhu jednotlivých období. Dále je část věnována i problému, kterému musela čelit aplikační praxe se zavedením recidivy do samostatného druhého odstavce § 205 TZ.

Třetí stěžejní část se zabývá právní úpravou krádeže de lege lata v trestním zákoníku a poukazuje na její nedostatky. Důraz je kladen hlavně na znaky skutkové podstaty krádeže, kterými jsou objekt, objektivní stránka, subjekt a subjektivní stránka. S tím souvisí také rozbor velkého počtu soudních rozhodnutí Nejvyššího soudu, které musely dotvářet výklad těchto znaků.

Předposlední čtvrtá kapitola obsahuje komparaci krádeže s anglickou právní úpravou. Autor se v ní zaměřuje na výklad jednotlivých znaků krádeže. Dále je také zmíněna úvaha nad problematiku částí při ukládání trestů napříč jednotlivými soudy.

V páté a poslední kapitole jsou shrnuty všechny vytčené nedostatky právní úpravy. Mezi takové je autorem řazena zejména hranice výše škody, absence výkladových ustanovení pojmů prisvojení a zmocnění, překrývající se kvalifikovaná skutková podstata krádeže, výše dolní hranice trestní sazby u recidivujících pachatelů a nejednotnost při ukládání trestů napříč

jednotlivými soudy. Na všechny tyto problémy se autor snažil nahlížet kriticky a navrhnul tak jejich možná řešení.

Klíčová slova

Krádež, trestní zákoník, prisvojení, recidiva, historie